

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen laeiksi vakuutustarkastuksen kustantamisesta annetun lain ja vakuutuksenvälittäjistä annetun lain 18 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 76/1999 vp laeiksi vakuutustarkastuksen kustantamisesta annetun lain ja vakuutuksenvälittäjistä annetun lain 18 §:n muuttamisesta.

Eduskunta, jolle talousvaliokunta on antanut asiasta mietintönsä n:o 9/1999 vp, on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

vakuutustarkastuksen kustantamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vakuutustarkastuksen kustantamisesta 14 päivänä heinäkuuta 1944 annetun lain (479/1944) 1, 2, 2 a ja 4 §, sellaisina kuin ne ovat 1, 2 ja 2 a § laissa 94/1999 ja 4 § osaksi viimeksi mainitussa laissa ja laissa 950/1977, sekä *lisätään* lakiin uusi 1 a ja 1 b § seuraavasti:

1 §

Vakuutus- ja eläkelaitosten sekä muiden vakuutusalalla toimivien valvonnasta aiheutuvat kustannukset ja välttämättömät investointimenot katetaan valvonta- ja toimenpidemaksuilla.

Vakuutusvalvontaviraston valvonnassa olevien on suoritettava kultakin vuodelta valvontamaksu, jonka perusteet asianomainen ministeriö määrää Vakuutusvalvontaviraston esityksestä.

Valvontamaksun perusteet muodostuvat kiinteästä perusmaksusta ja siihen lisättävästä suhteellisesta maksusta.

Valvottavien hakemusten perusteella annettavista päätöksistä sekä rekisteriotteista ja todistuksista perittävät maksut samoin kuin muut valtion maksuperustelain (150/1992) mukaisesti perittävät maksut otetaan vähen-

nyksenä huomioon tämän lain mukaista maksua määrättäessä.

1 a §

Valvontamaksu määrätään ryhmittäin siten, että oman ryhmänsä muodostavat:

- 1) henkivakuutusyhtiöt;
- 2) vahinkovakuutusyhtiöt;
- 3) työeläkevakuutusyhtiöt;
- 4) eläkesäätiöt ja vakuutuskassoista eläkekassat;
- 5) muut vakuutuskassat kuin eläkekassat;
- 6) työeläkekassa, esiintyvien taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmien eläkekassa, maatalousyrittäjien eläkelaitos ja merimieseläkekassa;
- 7) eläketurvakeskus;
- 8) vakuutusyhdistykset;
- 9) vakuutuksenvälittäjistä annetussa laissa

(251/1993) tarkoitetut vakuutuksenvälittäjät; ja

10) muut yhteisöt, laitokset ja elinkeinonharjoittajat, joiden valvonta ja tarkastus on lailla säädetty Vakuutusvalvontaviraston tehtäväksi.

Ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain (398/1995) 2 §:ssä tarkoitetut kolmannen maan vakuutusyhtiöt, joilla on lupa harjoittaa vakuutusliikettä Suomessa, luetaan henkivakuutusyhtiöiden ja vahinkovakuutusyhtiöiden ryhmään sen mukaan, minkä vakuutusluokan mukaista vakuutustoimintaa niillä on toimilupansa mukaan oikeus harjoittaa.

1 b §

Kiinteä perusmaksu määritellään ryhmitäin.

Suhteellinen maksu määräytyy kussakin ryhmässä lukuun ottamatta ryhmää 9 laitoksen maksuunpanovuotta edeltävältä tilikaudelta kirjaamien vakuutusmaksutulon, sijoitustoiminnan nettotuoton ja vakuutusteknisen vastuuvelan perusteella siten kuin asianomainen ministeriö Vakuutusvalvontaviraston esityksestä päättää. Ryhmässä 9 maksu määräytyy vakuutuksenvälittäjäryityksessä työskentelevien vakuutuksenvälittäjien henkilöluvun mukaan.

Jos vakuutuskannan siirron tai siihen verrattavan poikkeuksellisen syyn seurauksena ei edellä mainittuja maksuperusteita jonkin laitoksen osalta voida käyttää suhteellista maksua määriteltäessä, voi asianomainen ministeriö vahvistaa laitokselle kyseisen vuoden maksun viraston esityksestä.

2 §

Valvontamaksun suorituskuukausi on tammi-kuu. Jos Vakuutusvalvontaviraston menot poikkeuksellisesti odottamattomasta ja ennalta arvaamattomasta syystä osoittautuvat valvontamaksuilla kerättävää määrää suuremmiksi, voidaan maksua suoritusvuoden aikana tarkistaa.

Vakuutusvalvontavirasto tekee 1 §:n 2 momentissa tarkoitetun esityksen suoritusvuotta

edeltävän marraskuun loppuun mennessä. Esityksessä otetaan huomioon aiemmista valvontamaksuista kertynyt yli- tai alijäämä.

Virasto määrää laitospohjaisen valvontamaksun seuraavalta talousarviovuodelta ja toimittaa valvontamaksun maksuunpanon ennen valvontamaksun suoritusvuoden alkua.

2 a §

Mitä tässä laissa säädetään Vakuutusvalvontaviraston valvonnassa olevien laitosten suoritettavasta valvontamaksusta, koskee vastaavasti työttömyyskassoja. Työttömyyskassat muodostavat oman ryhmänsä maksua määrittäessä. Asianomainen ministeriö kuitenkin:

1) määrää 1 §:n 2 momentissa tarkoitetut perusteet ilman Vakuutusvalvontaviraston esitystä;

2) vahvistaa valvontamaksun 1 b §:n 3 momentissa tarkoitetussa tapauksessa ilman Vakuutusvalvontaviraston esitystä; ja

3) suorittaa 2 §:ssä Vakuutusvalvontavirastolle säädetty tehtävät.

4 §

Sillä, joka on tyytymätön asianomaisen ministeriön maksun perusteita koskevaan päätökseen tai itse laitokselle määrättyyn maksuun, on oikeus valittaa päätöksestä korkeimpaan hallinto-oikeuteen niin kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Maksu on valituksesta huolimatta suoritettava 2 §:n 1 momentissa mainittu ajan kuluessa.

Jos maksua on muutoksenhakuviranomaisen päätöksellä alennettu tai se on poistettu, on alennetulle tai poistetulle määrälle kertynyt viivästyskorko myös palautettava.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1999.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tätä lakia sovelletaan myös käsiteltäessä edellisten vuosien ali- tai ylijäämää noudattaen kuitenkin sitä laitosten ryhmittelyä, joka oli vuoden 1999 maksun peruste.

Laki

vakuutuksenvälittäjistä annetun lain 18 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vakuutuksenvälittäjistä 19 päivänä helmikuuta 1993 annetun lain (251/1993)
18 §,
sellaisena kuin se on laissa 86/1999, seuraavasti:

18 §

korvaamiseksi suoritettavasta valvontamak-
susta säädetään erikseen.

*Valvonnasta aiheutuvien kustannusten
korvaus*

Vakuutuksenvälittäjien tässä laissa sääde-
tystä valvonnasta aiheutuvien kustannusten

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 1999.

Helsingissä 22 päivänä lokakuuta 1999

